

- 2) Artykuł 21 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że decyzja o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt będącemu obywatelem państwa trzeciego niezarejestrowanemu partnerowi obywatela Unii, który to obywatel Unii, po skorzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się w celu podjęcia pracy w drugim państwie członkowskim zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2004/38, powraca wraz z partnerem do państwa członkowskiego, którego przynależność państwową posiada, by w nim przebywać, powinna opierać się na szczegółowej analizie osobistych okoliczności dotyczących wnioskodawcy i powinna być uzasadniona.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że obywatelom państw trzecich, o których mowa w tym przepisie, powinien przysługiwać, do celów zakwestionowania wydanej wobec nich decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt, środek zaskarżenia, w następstwie wykonania którego sąd krajowy będzie mógł ustalić, czy decyzja odmowna opiera się na wystarczająco solidnej podstawie faktycznej i czy były przestrzegane gwarancje proceduralne. Wśród gwarancji tych figuruje obowiązek właściwych organów krajowych polegający na przeprowadzeniu szczegółowej analizy osobistych okoliczności dotyczących wnioskodawcy oraz uzasadnienia każdej odmowy wjazdu lub pobytu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – SIA „E LATS” / Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-154/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 311 ust. 1 pkt 1 – Szczególne przepisy dotyczące towarów używanych – Pojęcie „towarów używanych” – Towary zawierające metale szlachetne lub kamienie szlachetne odsprzedawane przez kupca – Przetwarzanie tych towarów po sprzedaży – Pozyskiwanie metali szlachetnych lub kamieni szlachetnych – Pojęcie „metali szlachetnych lub kamieni szlachetnych”)

(2018/C 319/11)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „E LATS”

Strona przeciwna: Valsts ieņēmumu dienests

Sentencja

Artykuł 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „towarów używanych” nie obejmuje towarów używanych zawierających metale szlachetne lub kamienie szlachetne, jeżeli towary te nie nadają się już do spełniania swojej pierwotnej funkcji i zachowały jedynie funkcjonalności właściwe dla tych metali lub kamieni, czego ustalenie należy do sądu krajowego, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych obiektywnych okoliczności danego przypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.